

[Gade]

bilernes udstødningsgasser. Vi kan konstatere, at der senere på dagsordenen er en række sager, som også har med miljø at gøre – ikke så grænseoverskridende – og hvor vi har EF-problemer, men ikke et ord om det fra regeringspartierne ordførere eller om det, der så har med den grænseoverskridende forurening at gøre, EFs ønske om at tilkæmpe sig forhandlingsretten i konventionerne, hvor man diskuterer og regulerer forureningen. Ikke et ord om det problem, som vi står over for, og at det er et reelt problem, illustreres jo af, at EF-Kommissionen den 1. december 1986 har fremlagt et forslag til rådsafgørelse, hvori Kommissionen foreslår, at EF-Kommissionen får forhandlingsretten i konventionerne. Det er altså et reelt ønske fra stærke kræfter i EF, fra Kommissionen, om at angribe det, som jeg forstår er miljøministerens strategi, klubstrategien, ønsket om, at de lande, der vil gå videre, slår sig sammen, og at det bliver til en offensiv strategi. Før man gør sig det dilemma klart og klart tager parti – dvs. klart tager parti imod Kommissionens ønske om at tilrane sig retten til at forhandle – kan man ikke prale af, at man virkelig har forstået ideen i en selvstændig dansk og nordisk miljøindsats, og mit spørgsmål til Venstres og de Konservatives ordførere bliver så: mener de to partier, at vi skal sige entydigt nej, præcisere, at vi vil sige nej til at give Kommissionen denne kompetence?

I det hele taget synes jeg nok, at ministerens redegørelse er noget tynd i det – den mangler jo i realiteten en gennemført strategi for, hvad dette handler om – og at vi, efter at konventionerne kom på bordet, efter at EF nu prøver at lave noget på miljø, faktisk står og mangler et instrument, mangler nogle redskaber, mangler et nyt initiativ, mangler at komme på et nyt niveau i den internationale miljøbekæmpelsesindsats.

I forhandlingerne i Wien har de nordiske lande fremsat et forslag om, at ECE indkaldes til et ministermøde for at diskutere forureningen. ECE er FNs komité i Europa, og det er alle landene i Europa. Det er jo det, der kunne være en strategi, det, der er SFs strategi, det er den, Danmark skal slå ind på og sige: det nye er, at vi satser på at øge samarbejdet også mellem Øst og Vest, og det instrument, der eksisterer, er ECE.

Sidste år havde vi et forslag i Folketinget om at lave det, vi kaldte et internationalt

miljø samarbejde, Miljø-Eureka. Det vil vi gerne føre ind i ECE og sige, at det er det, der skal styrkes, det, der skal sættes ressourcer ind på, og jeg vil gerne spørge miljøministeren, om han yderligere aktivt vil gøre en indsats for i bilaterale forhandlinger i alle de fora, hvor vi mødes, at overtale de andre lande til, at der nu bliver et high-level – som det vist hedder på det sprog – møde, et møde på højt niveau i ECE med dagsordenspunktet: internationalt miljø samarbejde og først og fremmest vedrørende miljøteknologi. Det er i virkeligheden blot en opfølgning af de beslutninger, der foreligger i forvejen, men de skal gives kød og blod.

Samarbejdet på miljø siden kan jo blive en helt ny dimension i Øst-Vest-dialogen og -samarbejdet, og jeg synes, at Danmark med den placering, vi har som et nordisk land og som et land, der er medlem af EF, bør satse på en miljøstrategi, som ikke låser os fast, men i stedet, gerne sammen med de nordiske lande, gør os til nogle reelle spydspidser i en international miljøstrategi for Europa. Der ligger nogle store perspektiver i netop at inddrage også Østlandene i et forpligtende samarbejde, for dér kommer vi jo til det med det forpligtende samarbejde.

De protokoller, der er nedskrevet, og som går længst, er skrevet på tværs af EF-konstruktionen og andre konstruktioner, men med nordiske lande som meget aktive, ikke altid Danmark, men ofte Sverige. Det bør også være Danmark fremover. Der er en lang række instrumenter, hvor vi både skal have et forpligtende samarbejde og skal satse på, at der er nogle lande, der vil gå videre, og derfor er det fantastisk vigtigt, at Danmark vil gøre noget for at få de andre lande ind i de konventioner, de hører til, altså at DDR bliver medlem af Pariskonventionen. Det skal vi ikke bare sige at vi vil arbejde en lille smule for; nej, det er dansk politik, og vi rejser det. Og jeg vil spørge miljøministeren, om han efter denne debat vil rejse det officielt i de relevante fora, at Pariskonventionen opfordrer de relevante lande til at træde ind i konventionen. Der er brug for en øget indsats og der er brug for en mere præcis strategi på dette område.

Så sagde hr. Ahlmann-Ohlson, at han syntes, det var så fint, at Henning Christophersen talte om en europæisk miljøfond. Jeg har ikke noget imod en europæisk miljøfond,